

GŁOŚNOŚĆ (3) *sb f*

-f- (2), -ś- (1).

Oba o jasne.

sg N głośność (2). ◇ L głośności (1).

Sł stp brak, Cn s. v. głosu brzmienie, Linde XVII w. (z Cn).

Dźwięk, brzmienie, brzęk, głos; canor, sonitus, sonoritas Mącz; claritas a. claritudo vocis, vocalitas Cn (3) : Canor, Ton/ głośność. Mącz 34a, 402b.

Wyrażenie: »głośność trąby« (1): Włthąpił iest Pan w wielkim vwefeleniu/ á Bog możny w głośności trąby. RejPos [136].

Synonimy: brzęk, brzmienie, dźwięk, ton.

Cf GŁOS

ZZa